

HET VRIJDAGINTERVIEW DOLLY VERHOEVEN

‘Straks weet ik alles over alles’

Menselijke verhalen bepalen de geschiedenis zoals Dolly Verhoeven die graag vertelt. Ze wil graag de gewone mensen bereiken. Dat deed ze ook met haar leeropdracht voor Nijmegen, waarbij ze historische kennis vertaalde naar studenten en inwoners van de stad.

Peter Deurloo

Nijmegen

Dolly Verhoeven komt niet uit een ‘geschiedkundig nest’. Ze was de eerste student in haar familie. Elf jaar geleden werd ze gevraagd voor de leeropdracht ‘Geschiedenis van Nijmegen’. Nu neemt ze afscheid, maar ze blijft bezig met de Gelderse geschiedenis.

Waar komt uw passie voor geschiedenis vandaan?

„Ik studeerde Nederlands, maar stopte daar al snel mee. Ik ging werken bij een uitgeverij en was 24 toen ik weer ging studeren. Ik wist toen heel goed wat ik wilde. Ik dacht: als ik geschiedenis studeer, weet ik straks

alles over alles. Hahaha. Het opende inderdaad mijn ogen. Ik dacht: oh, dus zo zit de wereld in elkaar.”

U houdt van ‘oral history’, geschiedschrijving aan de hand van interviews?

„Ja, het persoonlijke verhaal, dicht bij het dagelijks leven en de emoties. Tijdens mijn studie zat ik al tegenover een mevrouw die begon te huilen om wat ze had meegemaakt. *Oral history* past bij lokale en regionale geschiedenis, dat is ook dicht bij huis.”

Wat heeft het werk voor het Historisch Museum Apeldoorn (nu Coda) u opgeleverd?

„Ik heb er ontzettend veel geleerd. Het was een relatief klein museum met zo’n twaalf mensen in dienst. Ik deed er de meest uiteenlopende dingen: een begroting maken, persbe-

We zijn vergeten wat voor een bijzonder verhaal Gelderland heeft

— Dolly Verhoeven

richten schrijven, speurtochten en exposities maken, onderzoek verrichten. Na een jaar of vijf ontstond er een machtsstrijd vanwege een fusie. Toen ik iemand van buiten inhuurde om een tentoonstelling te maken, dacht ik: die jongen heeft een veel leukere baan dan ik. Ik zit aan de verkeerde kant van de tafel.”

U richtte daarna het bureau Storia op om zelf leuke klussen te doen.

„Ik had inmiddels een groot netwerk opgebouwd. Ik kreeg meteen allerlei opdrachten voor Storia. Maar voor de Nijmeegse leeropdracht werd ik uitgenodigd om te solliciteren. Ik was verbaasd. Had me nooit echt met Nijmegen beziggehouden. Maar ze wilden juist iemand die de stad met de universiteit kon verbinden. En dat is wat ik ook met Storia doe: het publiek erbij betrekken.”

Welk stempel drukte de Nijmeegse opdracht, die maar steeds werd verlengd, op uw leven?

„Met een titel kom je in een ander vakje. Ik zag mezelf niet als mevrouw de professor. Eigenlijk nog steeds niet. Maar je merkt dat het deuren opent, mensen je serieuzer gaan nemen. Commercieel helpt het niet: het ligt niet voor de hand om de professor in te huren voor een klus.”

Hoe kreeg u het hoogleraarschap Gelderse geschiedenis?

„Dat komt voort uit de grote erfgoedfestivals die ik op poten heb gezet én de Nijmeegse leeropdracht. Nijmegen is me overkomen. Gelderland was een logische volgende stap. Dan gaat het om identiteit. Hoe kijken mensen naar zichzelf? Wat heeft dat te maken met de grote bewegingen in de geschiedenis? Dat de Gelderse identiteit zwak is, valt te verklaren door de eeuwenlange opdeling in regio’s. Aan de andere kant horen die regio’s ook al eeuwen bij elkaar. Het rare is dat we vergeten zijn wat voor een bijzonder verhaal Gelderland heeft. Tussen oost en west. Mijn missie is niet dat mensen zich Geldelander gaan voelen. Maar ik wil ze wel meer informatie bieden.”

U bent enorm productief. Ontspant u wel eens?

„Ik golf. Nogal slecht. En ik doe aan edelsmeden, werk op de vierkante millimeter. Ik denk altijd na. Altijd. Behalve bij die dingen. Mijn werk is wat ik ben. Het geeft mij identiteit en levensvreugde. Mijn man is van origine ook historicus. Hij heeft mij in mijn werk altijd erg gestimuleerd.”

Zou u de samenwerking van alle partijen die bij het Valkhofkwartier betrokken zijn willen aanjagen?

„Ik heb er geen tijd voor. Maar er ligt een enorme kans, en ook bij het centraal station. Op die entreeplekken moet je uitdrukken: ‘dit is de oudste stad van Nederland, hier zit historie onder’.”

◀ **Dolly Verhoeven houdt van ‘oral history’:** „Het past bij lokale en regionale geschiedenis, dat is ook dicht bij huis.” FOTO PAUL RAPP

PASPOORT

Prof. dr. Dolly Verhoeven (60) studeerde geschiedenis aan de Universiteit van Utrecht. Ze vulde elf jaar de leeropdracht ‘Geschiedenis van Nijmegen’. Verhoeven heeft een historisch bureau (Storia) en is bijzonder hoogleraar Gelderse geschiedenis. Ze zette onder meer het jaarlijkse evenement O24 Geschiedenis Nijmegen op en het Geschiedeniscafé. Ze rondt in het kader van haar leeropdracht nog een boek met levensloopinterviews af. Dat boek is een zoektocht naar de betekenis van de stad Nijmegen voor haar inwoners. De boekpresentatie is voor volgend voorjaar gepland. Verhoeven woont met haar man Volkert Bultsma in Apeldoorn.